

Hlídej lásku, skálo má

Nedvědi

1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.

2. Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R: